

Միր-չոպանն ցեղապետ կը կարգուի Ապաղայի Եզտի
և Հայ ժողովրդեան վերայ, իւր փափաքին հասած լի-
նեղով կը սրտապնդի և տակաւ առ տակաւ Եզտի ժո-
ղովրդով կը լեցնէ այս դաշտը: Միր-չոպանը լաւ կարգ
ու սարք սահմանեց, իւր ժողովուրդը լաւ կառավարեց,
այնպէս որ Ապաղայի դաշան դրախտ դարձաւ: Եզտիք
միանալով մեծ ոյժ կազմեցին, շրջակայ քուրդ ցեղերու
վերայ սարսափ ազդեցին: Սորանից յետոյ Միր-չոպան
կտակ արաւ որ մեծ որդին իւրեան յաջորդէ, իւր
արած կարգապրութիւնը չքանդէ: Ինք մեռնելէն յետոյ
որդին յաջորդեց նմա՝ նոյնպէս «Միր-չոպան» տիտղոսով
և այսպէս որդւոց որդի Միր-չոպան անունով իրար յա-
ջորդեցին այլ և այլ գաւառներէ Եզտի ժողովուրդ բե-
րին, Ապաղայի մէջ զետեղեցին: Վերջի Միր-չոպանը
մեծ ազդեցութիւն և հարստութիւն ունեցաւ, շրջա-
կայ քուրդ ցեղապետներ սորա փառքին վերայ նախան-
ձեղով շատ անգամ ընդհարումներ ունեցան, չափազանց
կոտորածք տեղի ունեցան, սակայն չկարողացան մի բան
անել միութիւն կազմած Եզտի ժողովրդեան: Վերջի
Միր-չոպանը ունէր Ապաղայի դաշտի մէջ երեք հարիւր
վաթսուն և վեց Եզտի հպատակ զիւղօրայք, ունէր
նա և մի էդ նժոյգ ձի, ձին յղացած օրից սովորու-
թիւն ունէր այս Միր-չոպանը ամեն տարի այցելել
իւր զիւղերը, ամեն մէկ օր մի զիւղ կօթեանէր, կար-
գապրութիւն կանէր, գատեր կը քննէր, վճիռ կտար,
կը մեկնէր մի այլ զիւղ, այն զիւղն ևս նոյնպէս կար-
գապրութիւն կանէր, այսպէս ամեն զիւղերը, այնպէս
որ երբ 366 օրը վերջացած էր, ինքը իւր տունը դար-
ձած կը լինէր, ձին ևս նոյն զիւղերն պիտի ծնէր:

—Սորա փառքին վերայ անհարինս նախանձեցան